

[Finansministeren.]

at han er den samme gode Frihandelsmand som altid, naar han nu foreslaar, at man vedblivende skal opkræve Afgift af Øl, Spiritus og Tobak og af en hel Række andre Ting, Afgifter, som altsaa er indirekte? Det ærede Medlem er nu ved at komme ned paa Jorden igen, herved, hvor det foregaar, og bliver nødsaget til over for sine Vælgere at erkende, at man kan alligevel ikke paa den Maade afskaffe det hele i en Haandevending. Dette her skal foregaa pr. 1. Oktober 1934; saa ophæves disse Afgifter, og saa indfører man denne Grundskyld og tager de 4—5 Milliarder Kroner — dog ikke alt sammen paa een Gang, for man kan jo faa Lov til at indbetale Pengene i Løbet af en Periode paa 25 Aar, men i Løbet af 25 Aar skal Beløbet være indbetalt.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge det ærede Medlem: Hvad forstaaes der ved den Bestemmelse i § 11, at „al Særlovgivning og hjemlige Ordninger vil snarest være at ophæve“? Det talte det ærede Medlem, saa vidt jeg hørte, ikke et Ord om i Gaar. Det er jo en vidtrækkende Bestemmelse, og jeg tror, det vil være nødvendigt til Klaring af dette Spørgsmaal, at vi faar at vide, hvad der skal forstaaes ved denne Linie i § 11 — det er kun en enkelt Linie, men den dækker jo overordentlig meget.

I øvrigt var det vanskeligt at følge det ærede Medlem paa hans fantasifulde Rejse med Hensyn til al den Lykke, der vilde opstaa, naar man nu fik gennemført den fulde Grundskyld. Det ærede Medlem fremførte et Eksempel med en Mand, der har en Ejendom, hvor Ejendomsskylden er 20 000 Kr., Jordværdien 11 000 Kr., og han har en Prioritetsgæld paa 18 000 Kr. Denne Mand ejer altsaa 2 000 Kr., og Manden sidder i Øjeblikket haardt i det, men efter Gennemførelsen af det ærede Medlems Forslag vil der oprinde en sand Lykketid for ham. Han vil i Henhold til det ærede Medlems Udregninger faa en aarlig Gevinst paa 835 Kr., hvorfra der dog skal drages de 4½ pCt. i Grundrente og et Beløb til Grundskyld; men naar alt dette er draget fra, vil han alligevel have en aarlig Fortjeneste paa rundt regnet 300 Kr. Dertil kommer, at ved Ophævelsen af de 127 Mill. Kr. Toldskatter vil han faa en Fortjeneste af 100 Kr. pr. ha, og da hans Ejendom er paa 16 ha, vil han altsaa faa en Fortjeneste paa 1 600 Kr. Altsaa, ved denne Foranstaltning her fra det ærede Medlems og hans Partifællers

Side vil denne Mand faa en aarlig Fortjeneste af 1 900 Kr.

Jeg tror nu, at dette Regnestykke, det ærede Medlem her har stillet op, maa gaas lidt nøjere igennem. Saa vidt jeg kan skønne, vil Lettelsen af de 127 Mill. Kr. Toldskatter andrage ca. 100 Kr. pr. Familie, og hvorledes denne enkelte Mand, selv om han har 16 ha, skulde faa en Fordel paa 1 600 Kr., er mig ubegribeligt. Men det er muligt, at det er mig, der ikke forstaar det, og at det er det ærede Medlem, der har Ret. Det vilde derfor være interessant nærmere at faa dokumenteret, hvorledes denne Mand af de 127 Mill. Kr. kan faa 1 600 Kr.; thi jeg forudsætter, at saa bliver der en hel Række Familier, der ikke faar en rød Øre, men faar Lov at betale Penge i Stedet for.

Endelig, hvad selve Eksemplet angaar, tror jeg ogsaa, det ærede Medlem har regnet lidt rigeligt. Saa vidt jeg forstaar — Fortrykket er jo ikke kommet endnu —, siger han, at Staten skal betale den paagældende de 11 000 Kr. Jordværdi minus det tyvedobbelte af Ejendomsskylden, som er 1 500 Kr.; altsaa han skal have 9 500 Kr. Nu har han selv en Formue paa 2 000 Kr., saa kommer han til at betale sin Part, de 30 pCt.; det vil altsaa ikke blive 9 500; men 8 900 Kr. Men hvorledes kan det blive et Beløb paa 760? Hvis han ikke faar Pengene udbetalt, faar han Renten af de 8 900 Kr., og det kan jo højst blive halvfjerde Hundrede Kroner, han faar paa den Maade, og ikke 760, som det ærede Medlem har nævnt. Men faar han nu Pengene udbetalt, hvad saa? Ja, saa kan han jo sætte dem ind i en Sparekasse og dør faa 4 pCt. i Rente. Men hvorledes det kan give 760 Kr., forstaar jeg ikke et Ord af. Og hvis han bruger Pengene til at afbetale sin Gæld med, kan han ogsaa kun faa de 4 pCt., eller hvis han betaler 5 pCt., bliver der en Difference.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge det ærede Medlem: Kan det tænkes, at en Mand kan faa udbetalt — her er det kun 8 900 Kr., men der kan være Tilfælde, hvor en Mand faar udbetalt 100 000 Kr., kan han stikke de Penge i sin Lomme og lade være at betale sine Skyldnere, unklade at afdrage den Gæld, han har til de paagældende, og saa spise disse Penge op i Løbet af en Del Aar? Den ekstra Rente paa 4½ pCt. Grundskyld faar han jo; samtidig skal han altsaa betale den anden Rente for den Gæld, han ikke har betalt.

Der kunde sikkert fremdrages forskellige Eksempler, men der er ingen Anledning til det i Dag. Forslaget er i sig selv umuligt,